

Sygn. akt I PK 60/10

POSTANOWIENIE

Dnia 2 czerwca 2010 r.

Sąd Najwyższy w składzie :

SSN Romualda Spyt

w sprawie z powództwa W. K.
przeciwko Kopalni Wapienia "M." Spółce Akcyjnej
o przywrócenie do pracy,
po rozpoznaniu na posiedzeniu niejawnym w Izbie Pracy, Ubezpieczeń
Społecznych i Spraw Publicznych w dniu 2 czerwca 2010 r.,
skargi kasacyjnej powoda od wyroku Sądu Okręgowego - Sądu Pracy i
Ubezpieczeń Społecznych w K.
z dnia 29 grudnia 2009 r.,

odrzuca skargę kasacyjną.

UZASADNIENIE

Pełnomocnik powoda W. K. wniósł skargę kasacyjną od wyroku Sądu Okręgowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. z dnia 29 grudnia 2009 r. zmieniającego wyrok Sądu Rejonowego – Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w K. z dnia 8 września 2009 r. i oddalającego powództwo Wiesława Kałuski o przywrócenie do pracy wniesione przeciwko Kopalni Wapienia M. SA. W skardze zawarte zostało stwierdzenie „zaskarżam w całości wyrok Sądu Okręgowego – Sądu Pracy w K. z dnia 29 grudnia 2009 r. opierając skargę

kasacyjna, na tej podstawie że został naruszony art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c. poprzez błędną wykładnię”.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 398⁴ § 1 k.p.c., konstruującym obligatoryjne elementy skargi kasacyjnej, powinna ona zawierać: (1) oznaczenie orzeczenia, od którego jest wniesiona, ze wskazaniem, czy jest ono zaskarżone w całości czy w części, (2) przytoczenie podstaw kasacyjnych i ich uzasadnienie, (3) wniosek o uchylenie lub uchylenie i zmianę orzeczenia z oznaczeniem zakresu żądanego uchylenia i zmiany. Natomiast stosownie do treści art. 398⁶ § 2 k.p.c. sąd drugiej instancji odrzuca na posiedzeniu niejawnym, między innymi, skargę niespełniającą wymagań określonych w art. 398⁴ § 1 k.p.c. Z kolei Sąd Najwyższy odrzuca skargę kasacyjną, która podlegała odrzuceniu przez sąd drugiej instancji (398⁶ § 3 k.p.c.).

Niniejsza skarga, wniesiona przez pełnomocnika powoda, dotknięta jest nieusuwalnym brakiem, bowiem nie zawiera przytoczenia podstaw kasacyjnych. Obowiązek ten sprowadza się wskazania naruszonych przez sąd drugiej instancji przepisów prawa materialnego (art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c.) i (lub) przepisów postępowania (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.). W skardze powołany został jedynie przepis art. 398³ § 1 pkt 1 k.p.c., określający pierwszą podstawę kasacyjną, nie wskazano natomiast żadnego przepisu prawa materialnego, który w ramach tej podstawy został naruszony przez Sąd Okręgowy w K.

Mając na uwadze powyższe, Sąd Najwyższy na mocy art. 398⁶ § 3 k.p.c. w związku z art. 398⁶ § 2 k.p.c. orzekł jak w sentencji.